

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

**Економіка та менеджмент:
перспективи розвитку**

**Экономика и менеджмент:
перспективы развития**

**Economics and management:
development perspectives**

Матеріали
IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 20 листопада 2014 року)

Суми
Сумський державний університет
2014

КРИТИЧНИЙ АНАЛІЗ УМОВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УЧАСНИКАМИ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР МЕРЕЖЕВОГО ФОРМАТУ

Коломицева А.О., доцент
ДВНЗ ДонНТУ (Україна)

Сучасні економічні відносини, що характеризуються значним ускладненням господарчих зв'язків, тенденціями об'єднанням зусиль підприємств, органів управління, суб'єктів інвестиційної та інноваційної діяльності для вирішення певних задач дозволяють надавати новим формам взаємодії значні переваги в конкурентній боротьбі і раціоналізації виробничо-ринкових процесів [1, с. 54]. Таким чином, дослідження специфічних умов організації мережевої взаємодії, з одного боку, викликана тим, що для функціональних елементів мережевої структури характерна можливість виступати в різних ролях, тобто вирішувати ті чи інші завдання з різною ефективністю, а з іншого боку - різноманіттям цих завдань і швидкою зміною зовнішніх і внутрішніх умов їх функціонування. Ретельний аналіз останніх публікації, які присвячені проблемам функціонування мережевих підприємств, [2-6] показав, що використання мережевих форм взаємодії характеризується наявністю значних *конкурентних та ринкових переваги*, які доводять перспективність існування мережевих структур. Так *стійкість адаптивних властивостей мережевої структури* дозволить дуже швидко пристосовуватися до мінливих умов зовнішнього середовища. Це пов'язано тим, що побудована ієрархічна форма організації процесів в умовах мережевої взаємодії дозволяє змінювати формати взаємодії без необхідності перебудови всієї організації загалом. Мережеве підприємство формує оптимальний склад своїх учасників залежно від зміни умов взаємодії при цьому можливе включення до свого складу нових мережевих елементів, виводячи при цьому підрозділи потреба в яких зникла. Ця адаптивність мережевої взаємодії постає джерелом коригування корпоративної стратегії, що нав'язана активним елементом, але при цьому стає можливим підвищити внутрішню ефективність окремої фірми, що призводить до підвищення ефективності взаємодії всіх елементів і учасників підприємницької мережі. Також можна виділити важливу специфічну рису: *зниження управлінських витрат та витрат на забезпечення сталого конкурентного статусу* мережевого підприємства. Висока гнучкість процесів планування ефективних форм реалізації виробничих відносин (аутсорсінг, лізинг, оренда виробничих фондів) дозволяють обирати підприємницькій структурі такі форми організації бізнес-процесів за якими можливо значно знижувати рівень постійних витрат, а також вивільнити значні фінансові ресурси для реалізації

процесів розширення та трансформації всієї структури. Також до переваг, які надають умови мережевої взаємодії можна віднести можливість *зниження комерційних ризиків* з боку зовнішнього середовища. Це пов'язано з тим, що, з одного боку, частину ризиків переноситься на персонал в обмін на можливість брати участь у підприємницькій прибутку, а з іншого, клієнти за рахунок своєї лояльності забезпечують фірмі певний рівень виручки, і, крім того, готові брати участь в її просуванні [7].

Але в умовах сучасних економічних відносин мережеві структури повинні бути також орієнтовані на наступні *проблемні специфічні риси*, враховувати їх та корегувати свою глобальну корпоративну стратегію в залежності від можливості їхнього прояву. Так *ускладненість повного адміністративного контролю* над усіма учасниками і кооперація тільки на основі взаємної зацікавленості можуть призвести до того, що сформульовані правила внутрішньомережевої поведінки можуть порушуватися, і при цьому сама мережева організація не може на рефлексивному рівні відокремити інструменти для корегування процесів ефективної взаємодії у разі прояву таких порушень. Фактично передбачається, що координація здійснюється самими учасниками на основі усвідомлення вигоди перебування в мережевій організації та виникає на його основі відповідна зацікавленість в досягненні спільних цілей. На жаль, мережевим структурам притаманні як відносини кооперації, так і відносини конкуренції, і поряд із загальними цілями у кожного учасника є свої власні цілі і завдання. У певних ситуаціях *досягнення приватних цілей може стати більш пріоритетним*, ніж реалізація спільної стратегії мережевої структури [8].

У цьому зв'язку досить складно підібрати універсальний підхід до формування параметрів управління процесами взаємодії в підприємницькій мережевій структурі. Відсутність такого методичного підходу який спрямований на оцінку ефективності взаємодії учасників мережевої структури потребує застосування технології синтезу статичного і динамічного аспектів аналізу умов адаптивного взаємодії учасників мережевої структури. І саме такий метод може бути розглянутий, як найбільш дієвий інструмент вирішення проблеми підвищення ефективності взаємодії учасників мережевої структури, тому що дозволить враховувати всі переваги і недоліки, які було виділено.

1. Коломыцева А.О. Адаптивные системно-динамические модели формирования и развития взаимодействия предпринимательских сетей / А.О. Коломыцева // Сучасні тенденції розвитку методології статистики, обліку та аналізу економічних процесів: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., 26-27 квітня 2013 р.– Дніпропетровськ: ДНУ ім. О. Гончара, 2013. – С. 21-28.

2. Асаул А.Н. Методологические аспекты формирования и развития предпринимательских сетей/ А.Н. Асаул, Е.Г. Скуматов, Г.Е. Локтева / Под ред. д.э.н., проф. А.Н. Асаула. – СПб.: «Гуманистика», 2004. – 256 с.

3. Бугорский В. Н. Сетевая экономика./ В.Н. Бугорский// М.: Финансы и статистика. – 2008. – 256 с.
4. Вертакова Ю. В. Использование сетевого подхода для обеспечения устойчивости развития предпринимательских структур в условиях экономического кризиса / Ю.В. Вертакова // Инновационный вестник Регион. – 2009. – № 2. – С. 36-43.
5. Катенев В. И. Перспективы развития сетевой экономики в условиях экономики знаний / В.И. Катенев // Проблемы современной экономики. – 2007. – № 2. – С. 90-95.
6. Пожидаев Р. Г. Стратегии интеграции: от вертикально интегрированных компаний к межфирменным сетям / Р.Г. Пожидаев // Вестник Воронежского государственного университета. Серия: Экономика и управление. – 2010. – № 1. – С. 93-102.
7. Котляров И.Д. Экосистема: новые способы взаимодействия компании с работниками, клиентами и широкой публикой / И.Д. Котляров // Вестник НГУЭУ. – 2013. – №4 С.54-69.
8. Раевская Е.А. Сущность и генезис современной сетевой экономики / Е.А. Раевская //Актуальные проблемы социально-экономического развития России. – 2012. – №1 С. 26-31.

ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ІНОЗЕМНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ І КОРПОРАЦІЙ

Конопелько Г.М., студент

Сумський державний університет (Україна)

Міжнародний менеджмент є об'єктивною умовою розвитку світогосподарських зв'язків і одним з головних факторів, що визначають успіх організацій на світовому ринку. Країни світового співтовариства мають достатній досвід застосування міжнародного менеджменту, що дозволяє їм вирішувати проблеми оптимізації управління зовнішньоекономічною діяльністю. Використання апробованих форм та методів здійснення міжнародного менеджменту має практичне значення і для нашої країни, яка здійснює пошук раціональних шляхів включення у світовий економічний простір. Подальший розвиток зовнішньоекономічної діяльності українських підприємств потребує особливих знань та навичок.

Проаналізувавши декілька підходів можна визначити, що таке міжнародний менеджмент (рис.1) [1, 3].

Чим ж відрізняється міжнародний менеджмент від вітчизняного?

Найпростішою відмінністю є та освіченість кваліфікованих кадрів, якої немає у нас. Вона виникає тоді, коли є зацікавленість у роботі працівника. Адже майже на кожному підприємстві менеджери або люди, які займаються подібною діяльністю проходять кваліфікацію та більш цікавляться своєю професією, аніж працівники нашої країни. Можливо це тому, що в них заробітна плата вища і відповідно мотивація більша, а можливо справа не в заробітній платі. Хоча це питання можна поставити під сумнів. Авжеж, можна знайти і в нашій країні працівників, які просто